

5. Hvad angaar Systemet, har Konferencen ladet sig lede af de samme Tanker, som de der knyttede sig til Vekslen. Det bestemmes i Konventionen, ved hvilken de kontraherende Parter forpligter sig til at indføre den ensartede Checklov i deres egen Lovgivning, at Opsigelsesfristen for denne Konvention er to Aar, saaledes at Konventionens Ophør indtræder et Aar efter Opsigelsesfristens Udløb. Endvidere tages der Forbehold med Hensyn til, hvad enhver Stat maatte anse som »paatrængende Tilfælde«, og i saadanne Tilfælde, som man maa haabe ikke indtræffer, kan Opsigelse ske uden Frist og med øjeblikkelig Virkning. Dette allerede for Vexslens Vedkommende fulgte System tillader, at der sikres en virkelig og effektiv Ensartethed, eftersom det er den i selve sin Ordlyd ensartede Lov, der indføres i hver enkelt Stats Lovgivning, samtidig med, at det rimelige Ønske, som de lovgivende Myndigheder maatte have om ubeskaaret at bevare deres Ret til naarsomhelst at ændre en indadtil gældende Lov, tilfredsstilles.

6. De af Konferencen fastsatte Tekster til Virkeliggørelse af dette System er her ligesom for Vexslens Vedkommende tre, det første med to Bilag:

A. En Konvention ved hvilken Staterne forpligter sig til indenfor hver sit Territorium at indføre de som »Ensartet Lov« betegnede Lovparagraffer i den foreliggende Form. Til denne Konvention hører to Bilag:

a) Ordlyden af den ensartede Lov, hvilken Ordlyd iøvrigt er fuldstændig og tilstrækkelig i sig selv, — uden Henvisninger til Paragraffer i den ensartede Veksellov, men med en Del af disse tillempet efter Checksystemets særlige Karakter og med Optagelse af de saaledes tillempede Paragraffer i Checkloven.

b) Ordlyden af de Forbehold eller særlige Bestemmelser, der kan tages, hvilke paa de Punkter, hvortil de refererer sig, tillader de kontraherende Parter at erstatte Bestemmelser i den ensartede Lov med særlige i deres egne Love gældende Regler, at præcisere hvorledes de fornævnte Bestemmelser kan bringes i Anvendelse, samt i nogle Tilfælde at supplere disse.

Iøvrigt er det en Aftale, at enhver af de kontraherende Parter, for saa vidt angaar de Punkter, paa hvilke den ensartede Lov ikke indeholder en fælles for alle gældende Ordning, er frit stillet med Hensyn til at foreskrive saadanne Lovbestemmelser, som skønnes passende. Dette er f. Eks. Tilfældet med Formen for Protest og med de Handlinger, der vil være at foretage i Tilfælde af Ødelæggelse, Tab eller Tyveri af Checken.

B. En Konvention indeholdende nogle iøvrigt faatallige Bestemmelser om Løsning af Lovkollisioner indenfor Checkrettens Omraade.

C. En Konvention af fiskal Art ved hvilken de kontraherende Parter forpligter sig til ikke at gøre Gyldigheden af deres under Checkloven faldende Forpligtelser betinget af, om Bestemmelserne angaaende Stempling er holdt efterrettelige.

Disse tre Konventioner er uafhængige af hinanden, saaledes at man kan være Part i en af dem uden at være det i de to andre eller Part i to af dem uden at være det i den tredje.

II.

Konvention om en ensartet Checklov.

7. Ved Artikel I forpligtes de kontraherende Parter til paa deres respektive Territorier at indføre den ensartede Lov enten i deres eget Lands Sprog (med den nødvendige Frihed i Oversættelsen for at gengive Ordlyden af Bestemmelserne i det paa-gældende Lands juridiske Sprog) eller i Originalteksten (fransk eller engelsk). Til denne